

مشروعیت نظام‌سیاسی منجر می‌شود. در این شکل است که براساس رأی مورگنتا «دولت باتدبیر، منافع ناملموس قدرت ملی و در نتیجه موقعیت امنیتی مستحکم خویش را افزون می‌نماید.» (آزر، ۱۳۹۴: ۳۶)

اگر دولت در تأمین نیازهای بنیادینی چون رفاه و امنیت که مردم تصور می‌کنند تدارک آن‌ها به‌عهده دولت است، ناتوان باشد، می‌توان گفت که چنین دولتی از میزان محدودی مشروعیت برخوردار است یا کسری از مشروعیت را دارد. اقداماتی را که مردم به‌صورت گسترده و با هدف مخالفت با رژیم حاکم انجام می‌دهند، می‌توان مشروعیت‌زدایی نامید. (نش، ۱۳۹۴: ۱۷۵)

۷. روش پژوهش

در رشته جمعیت‌شناسی، محقق دانش را از طریق گردآوری داده‌های عددی و مشاهده‌ی نمونه‌ها و سپس عرضه‌ی این داده‌ها به تحلیل عددی فراهم می‌کند. در واقع مهم‌ترین روش در این رشته، روش‌های کمی و آماری است که بر مبنای تحلیل آمار گذشته می‌توان روند آینده را پیش‌بینی کرد؛ در مقابل روش کیفی قرار دارد که به شکل عمیق‌تری به وقایع اجتماعی می‌نگرد. تفاوت اصلی روش کمی و کیفی در مورد مفروضه‌های کاملاً متفاوتی است که هریک از آن‌ها در مورد هدف‌های تحقیق دارد. در رویکرد کیفی به پدیده‌های اجتماعی، هدف کشف معانی زیربنایی و نیز الگوی روابط بین افراد و پدیده‌هاست در حالی که روش کمی تحلیل کمی، نمایش عددی و دستکاری مشاهده‌ها به‌منظور تحلیل و تبیین پدیده‌هایی است که این مشاهده‌ها منعکس می‌کنند. در تحقیقات کمی، محقق بدون مشارکت یا تأثیر در فرآیند مطالعه، تنها نقش یک مشاهده‌گر عینی را بازی می‌کند، در حالی که محقق کیفی گرا با مشارکت و درگیر شدن در موقعیت به مطالعه و یادگیری بیشتری می‌پردازد. تفاوت مهم دیگر به قابلیت تعمیم داده‌ها برمی‌گردد. یافته‌های تحقیق کیفی تنها در محیط و بستر فرهنگی و اجتماعی مورد بررسی قابل تفسیر است.

مراد از تحلیل روند، مطالعه یک روند مشخص با هدف کشف ماهیت، علل بروز، سرعت گسترش و پیامدهای بالقوه آن است. تحلیل روندها باید دقیق باشد،